

امپراتوران ساسانی پیشگامان جهانی‌سازی: جستاری درمورد انگاره‌های جهانی‌شدن در ایران باستان

حسن کریمیان^{1*}، نیلوفر مقیمی²

(تاریخ دریافت: 92/5/1، تاریخ پذیرش: 93/8/7)

چکیده

"جهانی‌شدن" یکی از تأثیرگذارترین اندیشه‌های فلسفی بر نهادهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی کشورها و ملل مختلف بر مبنای یکپارچه‌سازی جوامع بین‌المللی در عصر نوین است. بیشتر پژوهشگران، آغاز جهانی‌شدن را به بعد از عصر رنسانس نسبت می‌دهند، حال آنکه با اندکی تأمل در اندیشه‌های فلسفی و مفاهیم اسطوره‌ای تمدن‌های باستان، می‌توان ریشه و خاستگاه این پدیده را، البته نه به معنای کاملاً مدرن و امروزی، در آن ادوار جست‌وجو کرد. بدون تردید، امپراتوری ساسانیان، که 427 سال (224 - 651 م) در عرصهٔ مبادلات سیاسی جهان نقش‌آفرینی کرده‌اند، را می‌توان یکی از بزرگ‌ترین و مقتدرترین حوزه‌های فرهنگی تمدن‌های جهان باستان دانست که به‌طور مستقیم، متأثری از نظرها فیلسوفان زرتشتی اداره می‌شد. بنیانگذار این امپراتوری (ردشیر پاپکان: 224 - 241 م) در پاسخ به این پرسش که چرا در مقابل ولی نعمت خود (اردون پنجم - اشکانی) قیام کرده، می‌گوید: "تا جهان را یک خدایی کنم".

1. دانشیار، گروه باستان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
*hkarimi@ut.ac.ir

2. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه باستان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

اینک، این پرسش را می‌توان طرح کرد که آیا این امکان هست که تلاش اردشیر برای ایجاد جهانی تحت حاکمیت یک خدا - که با اقدامات عملی و تلاش‌های گسترده‌ای در تحقق این خواسته همراه بود - را نخستین گام در جهانی‌سازی بهشمار آورد؟ فرض بر آن است که اندیشه‌ی جهانی‌شدن بالغ بر هزارووهشت‌صد سال قبل در تفکرات موبدان عالی‌رتبه، زرتشتی پژوهش یافته و اردشیر اول ساسانی آن را اجرایی ساخته است. در پژوهش حاضر، تلاش بر آن است تا با اتكا به متون کهن و اسناد باستان‌شناسانه نخستین رگه‌های اندیشه‌ی جهانی‌شدن و اقدامات عملی شاهان ساسانی در تحقق این تفکر، بررسی شود بدین‌منظور، تعدادی از شواهد تاریخی و باستان‌شناسانه عصر ساسانیان را که نشان دهنده فرضیه پژوهش باشند، در چارچوب نظری اندیشه‌های جهانی‌شدن و جهان‌وطنه، به بحث کشیده خواهند شد. از اندیشه‌ی جهان‌وطنه، که ریشه در دوران باستان دارد، به‌منظور ارتباطدادن مفاهیم امروزی جهانی‌شدن با اندیشه‌های جهان باستان استفاده شده است. درنتیجه‌ی پژوهش حاضر روش شد که اندیشه‌ی جهان‌وطنه و جهانی‌شدن، نزدیک به دوهزار سال قبل در ایران مطرح و توسط شاهان ساسانی اقداماتی عملی در تحقق آن نیز انجام شده است.

واژگان کلیدی: جهانی‌شدن، جهان‌وطنه، امپراتوری ساسانی، حقوق بشر، دین زرتشت.

۱. مقدمه

به‌نظر می‌رسد که مباحثی همچون "جهانی‌شدن" و "جهانی‌سازی" نمی‌توان را بدون بررسی پیشینه‌ی تاریخی این مفاهیم، به درستی درک کرد؛ از این‌روی، نخستین پرسشی که می‌توان طرح کرد این است که جهانی‌شدن چرا و چگونه، از چه زمانی و در کدام بستر تاریخی پدید آمد؟ اختلاف صاحب‌نظران در مفهوم جهانی‌شدن و تردید درمورد اصالت آن، موجب بروز تعارضاتی درخصوص تاریخچه و زمینه‌ها و علل و عوامل پیدایش و گسترش جهانی‌شدن شده است؛ برای نمونه، درحالی که برخی، جهانی‌شدن را پدیده‌ای کاملاً جدید و مربوط به فرایند مدرنیته می‌دانند (Robertson, 1992: 5-2). گروهی دیگر آن را به مقتضیات دوران Chase-پست‌مدرنیسم پس از دهه‌ی 1970 میلادی (Harvey, 1989) و اواخر قرن نوزدهم

(Dunn, 2003) مرتبط می‌سازند. افرادی نیز ریشه‌ها و پیشینه‌ی این پدیده را به دوران باستان ارجاع می‌دهند و حتی از زمینه‌های اساطیری آن سخن می‌گویند (Thompson, 1999).

شاید بتوان زمینه‌های اندیشه‌ی «تاریخ واحد بشریت» را در اساطیر باستانی و بهویژه، آموزه‌های ادیان الهی جست‌وجو کرد. برای نمونه، باور به منشأ واحد نژادهای آدمی و داستان آفرینش آدم می‌تواند به منزله‌ی یکی از اصلی‌ترین زمینه‌های پیدایش آرمان وحدت بشر و به‌تبع آن، اندیشه‌ی تشکیل حکومت واحد جهانی در نظر گرفته شود. بر چنین زمینه‌هایی جریان تاریخ بشری به منزله‌ی یک کل واحد درنظر گرفته می‌شد و به همین دلیل بود که تاریخ‌نگری توراتی و مسیحی و اسلامی (قرآنی) زمینه‌ای مناسب برای قالبی خاص در تاریخ‌نگاری فراهم آورد که آن نگارش تاریخ عمومی برپایه‌ی مفهوم تاریخ جهانی است (مشیرزاده، 1384: 187).

علی‌رغم اینکه بیشتر اندیشمندان غربی که در مبحث جهانی‌شدن نظریه‌هایی را مطرح کرده‌اند، پیشینه‌ی آن را درنهایت به قرن شانزدهم میلادی (عصر رنسانس و انقلاب صنعتی)

رسانده‌اند و روند این اندیشه را همچنان درحال اجرا می‌دانند، این پرسش مطرح است که اساساً این پدیده را باید به پس از عصر رنسانس مرتبط ساخت، یا اینکه در سده‌ها و بلکه هزاره‌های قبل از رنسانس این تفکر مطرح بوده و به اجرا درآمده است؟ اگرچه برخی از پژوهشگران نظیر آندره گوندر فرانک¹ (1998)، گراهام تامسون² (2006)، رولند رابرتسون³ (1992) و رابت جکسون⁴ (1388) با استناد به تفکر "دولت‌شهرها" در یونان و روم باستان،

غرب را خاستگاه تکامل جامعه‌ی بین‌الملل دانسته‌اند، کمترین توجهی به تمدن‌های شرقی و بهویژه، امپراتوری‌های قدرتمند ایران باستان، مبذول نشده است؛ از این‌رو، پرسش اصلی دیگری مطرح است که آیا امپراتوران ایران باستان و بهویژه شاهنشاهان ساسانی، اندیشه‌های جهانی‌شدن را در سر می‌پرورانده‌اند؟ در صورت وجود چنین اندیشه‌ای، از چه مدارک تاریخی

و باستان‌شناسی می‌توان برای اثبات آن بهره جست؟

فرض، بر آن است که اندیشه‌های جهانی‌شدن، نه به معنای امروزی آن و بر پایه‌ی تحولات فناورانه‌ی دنیا معاصر، در ایران باستان و بهویژه در اندیشه‌ی حکمرانان ساسانی بوده است. فرض دیگر، آن است که امپراتوران ساسانی را می‌توان از پیشگامان این اندیشه به‌شمار آورد و

مظاهر آن را می‌توان در شواهد باستان‌شناختی و متون تاریخی نظری سنگنگاره‌ها، کتیبه‌ها، کتب بازمانده از این عصر و جز این‌ها جست‌وجو و بازشناسی کرد.

هدف اصلی این نوشتار، بررسی مفهوم اندیشه‌ی جهانی‌شدن و پیگیری شواهد اجرای این اندیشه در عصر ساسانیان است. در مسیر به این هدف، ضمن بررسی شواهد مؤید فرضیات پژوهش حاضر و تبیین اقدامات عملی پادشاهان ساسانی، تلاش خواهد شد تا به پرسش‌های مطروحه‌ی فوق، پاسخ گفته شود. بدین منظور، با اتكاء به منابع مکتوب، ابتدا نظریه‌ها و مفاهیم مربوط به دیدگاه جهانی‌شدن مطرح و آن‌گاه، مدارک تاریخی و شواهد باستان‌شناختی مربوط به دوره‌ی ساسانی بررسی شده است. در پایان، با مقایسه‌ی این مدارک و قراردادن آن‌ها در چارچوب نظری جهانی‌شدن، سعی شده است که فرضیات پژوهش، ارزیابی شوند.

۲. مبانی نظری پژوهش

جهانی‌شدن، که در دهه‌ی ۱۹۹۰ به یکی از پرکاربردترین اصطلاحات سیاسی تبدیل شد، بیانگر تغییر مهمی است که در جهان درحال رخدادن است. صفت «جهانی»^۵ بهمنظور فراگرفتن یا تأثیرگذاردن بر کلیت بهم پیوسته‌ی جهان بشری مورد استفاده قرار گرفت. واژه‌هایی همچون «جهانی‌کردن»^۶ و «جهان‌گرایی»^۷ نیز در سال ۱۹۹۴ در متون تخصصی ظاهر شدند (شولت، ۱۳۸۸: ۴۹)، درحالی که عبارت «جهانی‌شدن»^۸ برای نخستین‌بار در سال ۱۹۶۱ به عنوان یک اسم، وارد فرهنگ لغات شد (رایزر و دیویس، ۱۹۴۴: ۳۱۲). به طور خلاصه، جهانی‌شدن را می‌توان در گرایش‌های نظری مختلفی نظری لیبرالیستی، رئالیستی، مارکسیستی، جامعه‌شناسنخانی بررسی کرد. نظریه‌پردازان لیبرال مانند دیوید هلد^۹، مک‌گرو^{۱۰}، رابت کوهن^{۱۱}، جوزف نای^{۱۲}، کنیچی اوهمای^{۱۳}، گسترش جهانی‌شدن را دگرگونی تدریجی همراه با گسترش لیبرال دموکراسی می‌دانند. نظریه‌پردازان رئالیستی مانند کت والتز^{۱۴}، رابت گیلپین^{۱۵}، استغان کرزنر^{۱۶}، گraham تامپسون^{۱۷}، وجود پدیده جهانی‌شدن یا نوین بودن آن را به دیده‌ی تردید می‌نگرند. از دیدگاه مارکسیستی، متفکرانی چون سمیر امین^{۱۸} و امانوئل والرشتاين^{۱۹} جهانی‌شدن را گسترش نظام استثمارگر سرمایه‌داری می‌دانند (رمضانزاده و مسعودی، ۱۳۸۸: ۱۱۳). از دیدگاه

جامعه‌شناسخی، افرادی چون آنتونی گیدنر²⁰، مارتین آلبرو²¹ و رولند رابرتسون جهانی‌شدن را در جوهر پدیده‌های اجتماعی و عامل تغییر در بنیادهای زندگی جوامع بشر می‌دانند (سلیمی، .(3:1384).

جهانی‌شدن (نظريه‌ي نظام جهانی) را می‌توان گسترده‌ترین تلاش نظری متأثر از جامعه‌شناسی تاریخی در روابط بین‌الملل دانست که مبانی نظری آن از دیدگاه والرشتاین، جامعه‌شناس آمریکایی، سرچشمۀ می‌گیرد (مشیرزاده، 1384:175). والرشتاین اصلی‌ترین نیروی محركه‌ی جهانی‌شدن را «اقتصاد جهانی سرمایه‌داری» می‌داند و معتقد است که این اقتصاد، اکنون بستر اجتماعی جهانی را ساخته و دیگر جنبه‌های زندگی، از جمله سیاست و فرهنگ را نیز تعیین می‌کند (گل محمدی، 1381). از دیدگاه او اقتصادهای جهانی در طول تاریخ، ساختارهای بی‌ثباتی بودند که یا تجزیه می‌شدند یا گروهی، آن‌ها را فتح کرده و به یک امپراتوری جهانی تبدیل می‌کرد. تمدن‌هایی نظیر روم، چین و مصر به این ترتیب، شکل گرفتند. وی اقتصاد جهانی مدرن را، که در اروپای قرن شانزدهم شکل گرفت، تنها اقتصادی می‌داند که در طول تاریخ، به‌نسبت، باثبات مانده است. این اقتصاد، که به صورت سلطه‌ی تجارت بازار بود، در نظام جهانی جدید جایگزین فنودالیسم شد و به نظام سرمایه‌داری مشهور شد و اکنون کاملاً جهان‌شمول است (Wallerstien, 1976: 229).

ازنظر جن‌آرت شولت²²، واژه‌ی جهانی‌شدن، پنج کاربرد متفاوت بین‌المللی‌شدن²³، آزادسازی²⁴، جهانی‌گرایی، غربی‌سازی²⁵ و قلمرو زدایی²⁶ دارد. وی به بررسی مفاهیم این واژه‌ها می‌پردازد و کاربرد مفهوم آخر (قلمروزدایی) را منطبق با جهانی‌شدن عنوان می‌کند. او "بین‌المللی‌شدن" را به معنای گسترش تعاملات فرامرزی و وابستگی متقابل کشورها و "آزادسازی" را نیز به معنی رفع محدودیت‌های دولتی از نقل و انتقال بین کشورها به منظور ایجاد اقتصاد آزاد و یکپارچه‌ی جهانی می‌داند. او جهانی‌شدن با مفهوم "جهانی‌گرایی" را به معنی القای اهداف و برنامه‌های خاص به مردم سراسر جهان، تعریف کرده و "غربی‌سازی"، که به‌ویژه توسط معتقدان امپریالیسم فرهنگی به کار می‌رود، را به معنای تلاش برای غربی‌کردن جهان دانسته است. از نظر او، "قلمروزدایی" به معنی تلاش در جهت کم‌اهمیت ساختن فوائل

و مرزهای جغرافیایی دانسته شده و معتقد است که در این فرایند، روابط اجتماعی از قلمرو جغرافیایی خارج و به گونه‌ای تنظیم می‌شود که گویا انسان‌ها در یک مکان واحد (جهان) زندگی می‌کنند (شولت، ۱۳۸۸: ۴۹-۵۰).

حقیقان دیگری نظری آنتونی گیدنز نیز جهانی شدن را به مثابه افزایش و تقویت روابط اجتماعی در گستره جهان تعریف می‌کنند (Giddens, 1990). مارتین آلبرو و الیزابت کینگ²⁷ دیوید هلد و مک‌گرو نیز جهانی شدن را فرایندهای دگرگونی در فضای سازمان‌های روابط و انجمن‌های اجتماعی می‌دانند که وسعت، عمق، سرعت و میزان تاثیرگذاری‌های متفاوتی دارند و مردم جهان را در یک جامعه‌ی واحد قرار می‌دهند (Albrow and King, 1990; Held, 1999).

بارتلسون میزان دگرگونی در سازمان‌های روابط اجتماعی را با سه مفهوم انتقال²⁸، تحول²⁹ و فرآوری³⁰ توضیح می‌دهد. در مفهوم اول (انتقال)، یعنی ماهیت نظام همچنان مبتنی بر واحدهای فرهنگی و اقتصادی محلی و ملی است و در مفهوم دوم (تحول) کلیت مرزبندی‌ها و تعاملات انسانی دچار دگرگونی می‌شوند. جهانی شدن سبب فراوری منجر به تغییر شرایط وجودی واحدها و شبکه‌ای شدن هویت و قدرت در عرصه‌ی جهانی می‌شود (Bartelson, 2000: 90-284).

3. تاریخچه: سرآغاز و تطور اندیشه

در مورد زمان شکل‌گیری و تعیین آغاز روند جهانی شدن نظام جهانی همه‌ی نظریه‌پردازان این حوزه وحدت نظر ندارند. سمیر امین، کم‌وبیش مانند والرشتاین، آغاز آن را به قرن شانزدهم میلادی رسانده و معتقد است که جوامع قبل از سرمایه‌داری از هم جدا نبوده‌اند و نظامهای ماقبل از این دوران نیز تحت سلطه‌ی سیاسی و ایدئولوژیک قرار داشتند و در درون نظامهای منطقه‌ای و حتی در درون نظام جهانی شرکایی رقیب به شمار می‌آمدند (Amin, 1993, 1996). در مقابل، آندره گوندر فرانک و ویلیامسون معتقدند که روند جهانی شدن سابقه‌ای بسیار طولانی‌تر دارد؛ زیرا تمام ویژگی‌های معرف نظام جهانی معاصر، نظری ابیشت سرمایه، ساختار مرکز-پیرامون، هژمونی³¹ و رقابت، چرخه‌های اقتصادی کوتاه‌مدت و بلندمدت و نمونه‌های فراوان دیگری در گذشته نیز وجود داشته است (Frank, 1998; O'Rourke and Williamson, 2002). ایشان

همچنین در تقابل با نگاه اروپامدار والرشتاین معتقدند که بهجای تمرکز بر اروپا و تحولات آن باید نگاهی غیراروپامدارانه داشت و به کل تاریخ بشری نگریست (مشیرزاده، 1386: 186). برخی از پژوهشگران، نظیر گمبول، ابتدای مهاجرت بین قاره‌ای انسان که با اولین دریانوردی‌ها در سطح کره‌ی زمین (1552 میلادی) آغاز شد را مبدأ جهانی‌شدن می‌دانند (Gamble, 1995) و برخی از اندیشمندان نیز ظهور اولین ادیان جهانی (500 پ.م) را سرآغاز جهانی‌شدن معرفی می‌کنند (برای مطالعه‌ی دیدگاه این اندیشمندان بنگرید به شولت، 1388: جدول 1-2). جان کلام آنکه، بیشتر پژوهشگران پدیده‌ی جهانی‌شدن را از قرن شانزدهم میلادی فراتر نمی‌برند و استدلال آن‌ها عموماً بر رخدادهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی پس از قرن شانزدهم میلادی همچون بوجود آمدن اتحادیه‌ی بین‌المللی تلگراف، طرح هماهنگ‌سازی وقت در سطح جهان نسبت به ساعت گرینویچ، تأسیس سازمان ملل متحد، تشکیل نهادهای مالی بین‌المللی، شکل‌گیری اعتراضات ضدجهانی‌شدن و مخالفت با نهادهای اقتصادی استوار است.

به‌هر روی، مفهوم جهانی‌شدن که به‌طور خاص از اوخر دهه‌ی 1980 در ادبیات علمی جهان مطرح شد، بعد از فروپاشی اتحاد شوروی به حرکت روبرشد خود ادامه داد و بعد از 11 سپتامبر، به‌زعم برخی دچار تطور شد و به‌زعم برخی دیگر تداوم یافت (رمضان‌زاده و مسعودی، 1388: 112). هلد و مک‌گرو به چهار موج نظری، تاریخی، نهادی و شالوده‌شکنانه در سیر تحول مفهوم جهانی‌شدن اشاره کرده و آخرین موج را نقطه‌ی عطفی در این تحولات می‌دانند (Held and McGrew, 2007: 5-6).

به‌هر حال، آنچنان‌که تعدادی از پژوهشگران، مفاهیم امروزی جهانی‌شدن را با اندیشه‌های جهان‌وطنی³² در جهان باستان مرتبط می‌سازند، در ادامه‌ی تلاش می‌شود با تکیه بر دیدگاه جهان‌وطنی در اندیشه‌های پادشاهان ساسانی مستندات پیش‌تازی ساسانیان در طرح نظریه‌ی جهانی‌شدن و اجرای آن در ایران باستان مورد بحث واقع شود.

4. ساسانیان پیشگامان جهانی‌سازی

از آنجایی که دیدگاه‌های جهانی‌شدن در دنیای باستان را می‌توان تحت اندیشه‌ی فلسفی جهان‌وطنی³³ مورد بحث قرار داد، در مقدمه و به ایجاز، این مفهوم بررسی می‌شود و آنگاه مستنداتی مطرح خواهد شد که در پاسخ به پرسش‌های پژوهش، به‌کار آیند.

نظریه‌ی "جهان‌وطنی"، به یک حکومت جهانی³⁴ می‌اندیشد و در آن فرد به کشور، اقتصاد، سیاست، فرهنگ و سنت خاصی وابستگی ندارد (Appiah, 1997: 620; Appiah, 2010). پیروان دیدگاه جهان‌وطنی، جهان را تنها تحت یک حکومت واقعی، که حکومت خداست می‌دانند و معتقدند که روابط اجتماعی - اقتصادی افراد، براساس فرهنگ مدنی شکل می‌گیرد (Held, 2002: 307). دین، یکی از عوامل انسجام‌دهنده‌ی جهان‌وطنی و جهان‌شمولی است. همچنان‌که توماس لوکمان³⁵ معتقد است، دینی که بتواند به نهادهای سیاسی جامعه وارد شود و در ساختار اجتماعی انشاعه یابد (Luckmann, 1988: 13) می‌تواند در شکل‌یابی اندیشه‌های جهان‌وطنی موثر واقع شود.

اگرچه تفکر جهان‌وطنی ابتدا در فلسفه‌ی رواقیون³⁶ مطرح شد و در امپراتوری روم شکوفا و زمینه‌ی بلندپروازی‌های حکمرانان روم را فراهم ساخت (کاپلستون، 1388: 435)، بهدلیل وجود رگه‌هایی از مذهب زرتشتی در آن³⁷، می‌توان پذیرفت که این مشرب فکری نیز تحت نفوذ نظریات فلسفی و مذهبی پیامبر بزرگ ایرانیان (زرتشت) شکل یافته باشد. شایان ذکر است که شواهد باستان‌شناسانه، رونق مذهب زرتشت را دست‌کم در روزگار حکمرانی مادها (550-678 پ.م.)، یعنی سه قرن قبل از ظهور رواقیون، به اثبات رسانده است.³⁸

علی‌رغم تلاش گسترده‌ی امپراتوران هخامنشی در استیلا بر تمدن‌های بزرگ جهان، شواهد چندانی از دخالت تفکرات فلسفی "جهانی‌شدن" در اقدامات آن‌ها قابل دسترسی نیست. احتمالاً این بدان سبب است که آن‌ها به‌هیچ‌روی در صدد تحمیل تفکرات فلسفی و مذهبی به مردمان سایر نقاط جهان بر نیامده‌اند. منشور کوروش بهترین سند در اثبات این مدعای است. این تفکرات، همچنین نمی‌توانست در اندیشه‌های فلسفی پادشاهان اشکانی جایی بیابد؛ زیرا آن‌ها نوعی حاکمیت ملوک‌الطایفی و تنوع مذاهب را پذیرفته بودند و کوشش موبدان زرتشتی نیز

3. نحله‌ای از تفکر فلسفی یونان باستان است که توسط زنون اهل کیتیون جزیره‌ی قبرس (342-270 پ.م) بنیان‌گذاری شد. فلسفه‌ی رواقیون به‌طور کلی، این بوده است که دانا (خردمند) باید در شهر زندگانی کند؛ اما شهر او محدود به دیوار و مرز نیست و این شهر خدایی که حقیقت و دادگری در آن فرمانروی می‌کند، خود جهان است؛ جهان شهر خداست و خردمند باید بکوشد حق و دادگری در این شهر برقرار شود (پیش، 1377: 228-230).

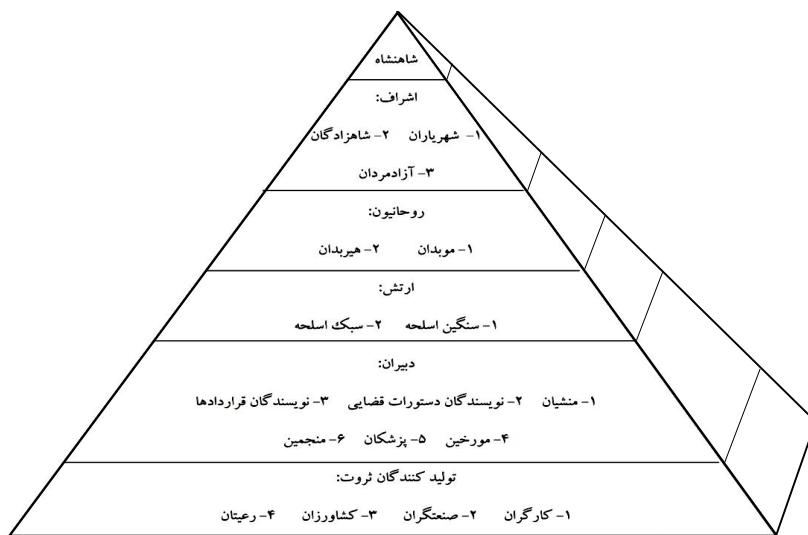
4. رواقیون نیز همانند زرتشتیان به خدای یگانه‌ای که در آتش ازلی نمایان می‌شد، عقید، داشتند. آتشی که از آن، همه‌چیز جهان و از جمله روان انسان، که به عقیده‌ی برخی از آن‌ها جاودانی است، به وجود آمده است (پیش، 1377: 228-230).

برای ایجاد مذهب واحد در کشور بی‌فایده به نظر می‌رسید (Keall, 1994: 244-245; Neusner, 1963: 1351، دیاکونوف).

دوره‌ی ساسانیان در تاریخ ایران و شرق اهمیت فراوانی دارد؛ زیرا علاوه بر ایجاد دولت متعدد و نیرومند که چهارصد سال (224 تا 651 م) بر قسمت بزرگی از جهان حکومت کرد؛ تأثیرات فرهنگی آن نیز تا قرن‌ها پس از سقوط این امپراتوری استمرار یافته است (لرین کوب و لرین کوب، 1381: 1-2). آن‌چنان‌که از کتبیه‌ها و متون برچای‌مانده از ساسانیان، همچون کارنامک اردشیر پاپکان، خدای‌نامک، نامه‌ی تنسر، کتبیه‌ی شاپور در کعبه‌ی زرتشت و جز این‌ها استنباط می‌شود، ایشان اعقاب خود را به هخامنشیان می‌رسانند و خود را میراث‌دار آن‌ها معرفی می‌کردند (Shahbazi, 2001: 59-60). برخی از محققان نیز معتقدند که میراث هخامنشی در آثار فرهنگی ساسانیان نظیر نقشه و سبک معماری آن‌ها نیز کرد یافته است (Roaf, 1998: 2).

اردشیر پاپکان (بنیانگذار این امپراتوری) که از نوادگان ساسان، موبد آتشکده‌ی آناهیتا در شهر استخر بود، هنگامی که سرکردگی نظامی اردونان پنجم اشکانی را بر عهده داشت، در فارس عالم استقلال برآفرانست. هدف و شعار وی در مرور اینکه چرا بر ولی‌نعمت خود شوریده است این بود که "تا جهان را یک‌خدایی کنم" (تنسر، 1311: 4 و 50). اردشیر پس از چهارده سال نزاع با نود ملوک‌الطوایف اشکانی که پادشاه آن‌ها اردونان بود، توانت "یک‌خدایی" را تأسیس کند و شاهنشاه شود (همان: 50 [تحشیه‌ی هفتم]). بدین‌ترتیب، بنیان حاکمیت این سلسله بر وحدت مذهبی، استوارشد که خود تأمین‌کننده‌ی وحدت سیاسی و بزرگ‌ترین پشتیبان ایشان بود. نخستین اقدام ایشان، گردآوری اوستا به منظور یکپارچه‌سازی مذهبی توده‌های پراکنده‌ی مردمی بود که در حکومت‌های ملوک‌الطوایفی سلوکیان و اشکانیان شکل یافته بودند (Wiesehöfer, 1986: 375-376). اوستا خود راهنمای اصلی موبدان ساسانی در استقرار نوعی سازمان اجتماعی فراگیر بود (Kellens, 2011: 32-33). تقسیم مردمان به طبقاتی که هر کدام موظف به "خویش‌کاری" بودند، نوعی انضباط را بر زندگی آن‌هایی که در قلمرو فلسفی و فرهنگی دین زرتشت جای داشتند، حاکم می‌ساخت (Karimian, 2008: 100). این سلسله‌مراتب اجتماعی که به تدریج در قالب طبقاتی پنج گانه تأیید شد (شکل 1)،

آنچنان استوار گشت که در تنظیم سازمان فضایی شهرهای ساسانیان نیز کاملاً منعکس شده است (Karimian 2010: 453-466).

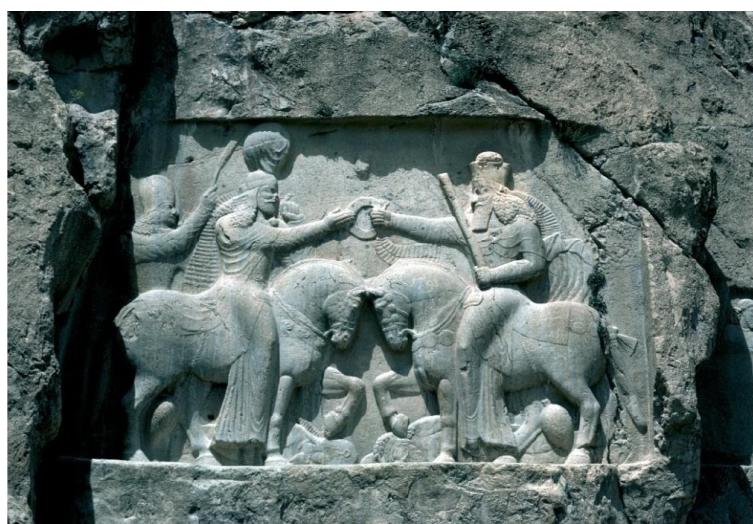

شکل 1. سازمان اجتماعی ایران در عهد ساسانی (کریمیان، 1386: جدول 1)

آنچنان‌که کریستینسن معتقد است، نخستین نظام مذهبی که در ایران به صورت منسجم شکل گرفت، دین و آیین³⁹ زرتشت بود (کریستینسن، 1388: 100). درواقع، اعلام رسمیت دین زرتشت⁴⁰ نه تنها پریشانی حاصل از هجوم اسکندر را سامان می‌بخشید، بلکه به محرکی نیرومند در جهت تقویت اندیشه‌های جهانی‌سازی تبدیل شده بود⁴¹. شایان ذکر است که به کارگیری قدرت حاکمیت سیاسی در اعمال سازمان اجتماعی مورد حمایت روحانیان زرتشتی بر جامعه‌ی ایرانی، موجبات نارضایتی اشاری از اجتماع را فراهم می‌ساخت. این مخالفتها که گاه در قالب قیام‌هایی همچون قیام مانی و مزدک کرد می‌یافتد، به تدریج زمینه‌ی سقوط ساسانیان را فراهم می‌ساخت؛ بهدلیل اینکه پرداختن به این موضوع ممکن است رشته‌ی بحث را از هم بگسلد، آن را به نوشتاری دیگر موكول می‌سازیم.

شاهان ساسانی همواره، خود را به منع آفرینش مرتبط می‌ساختند و در تلاش بودند تا از مذهب برای مشروعیت‌بخشیدن حکومت خود بهره جویند؛ به عنوان مثال، در نقش‌برجسته‌ی اردشیر اول در نقش رستم، شاه در حال دریافت حلقه‌ی قدرت از سمبیل اهورا مزدا نشان داده شده که درواقع، دریافت نشان حکومتی الهی است (شیپمان، 1383) (شکل 2). شواهد دیگر چنین اندیشه‌ای - که شاه نژاد خود را به ایزدان رسانده و سعی بر الهی نشان دادن فلسفه‌ی قدرت خود داشت - را می‌توان در کتیبه‌های بهجای مانده از این دوران نیز یافت. برای نمونه، در بخشی از متن کتیبه‌ی شاپور اول در کعبه‌ی زرتشت آمده است: «... من هستم خداوندگار مزدابرست شاپور شاهنشاه ایرانیان و غیر ایرانیان، زاده‌ی خدایان، پسر خداوندگار مزدابرست اردشیر شاهنشاه ایرانیان زاده‌ی خدایان، نوه‌ی خداوندگار بابک شاهزاده‌ی آسمانی ...» (سامی، 1388 جلد نخست: 47).

در متن این کتیبه، شاه ساسانی نه تنها خود را یکتاپرست و زاده‌ی خدایان و نماینده‌ی مطلق آن‌ها در زمین معرفی می‌کند، بلکه نوه‌ی شاهزاده‌ی آسمانی و شاهنشاه غیر ایرانیان نیز می‌داند. چنان‌چه این عبارات را در کنار هدف شاه برای یک خدایی کردن جهان قرار دهیم، تردیدی نمی‌ماند که اندیشه‌ی جهانی‌سازی تمامی کرانه‌های تفکر پادشاهان ساسانی را اشغال کرده بود.

شکل 2. نقش‌برجسته‌ی اردشیر اول (سمت چپ) در حال تاج‌ستانی (با دریافت حلقه‌ی قدرت) از اهورا مزدا (سمت راست) - نقش رستم فارس. (برگرفته از Huff, 2004: Fig. 8)

به علاوه، کاربرد مستمر از نقش آتشدان در پشت سکه‌های تمامی شاهان ساسانیان (شکل ۳) بیش از هرچیز نشان‌دهندهٔ حاکمیت دستورهای زرتشت بر تمامی ابعاد زندگی ساکنان سرزمین اهورایی است. از آنجایی که سکه‌ها بیشتر از هر مصنوع دیگری در روابط بین‌المللی (از طریق تجارت) به کار گرفته می‌شدند، می‌توانستند نقش بی‌بدیلی را برای انتقال عقاید زرتشت به اقصا نقاط دنیاًی باستان ایفا کنند.

شکل ۳. سکه‌ی اردشیر اول ساسانی (224-241 م.) که بر پشت آن آتشدانی نقش شده است (سرفراز و آورزانی، ۱۳۸۷: تصویر ۴ شماره‌ی 23)

در میان آثار فرهنگی بازمانده از این دوره، نمودهای فراوان دیگری را می‌توان ملاحظه کرد که تلاش ساسانیان به منظور اشاعه‌ی عقاید و مفاهیم فلسفی - اساطیری آن‌ها در گستره‌ی گیتی را نشان می‌دهد؛ به عنوان نمونه، در برخی از ظروف ساسانی، هنرمندان نماد الهی آناهیتا و اسطوره‌ی خیر و شر را به تصویر کشیده‌اند و این اسطوره را به دیگر نقاط جهان انتقال داده‌اند (موسی کوهپر و یسن‌زاده، ۱۳۹۰: ۱۷۲-۱۷۳؛ Taylor and Kouhpar, 2008: 129).

یکی از نمودهای جهانی‌شدن، تصویب قوانین جهان‌شمولی است که این‌ای بشر را به طور یکسان در برگیرد. اگرچه ریشه‌های این اندیشه‌ها را در دعوی پیامبران بزرگ الهی می‌توان جست‌وجو کرد⁴²، حقوق‌دانان و جامعه‌شناسان غربی بیشتر کوشیده‌اند تا مبانی حقوق بشر را در رساله‌ها و کتب حقوقی یونان و روم باستان و غرب بجوینند نمایند و در

این مورد، کمتر به تمدن‌ها و قوانین مدنی شرق باستان توجه شده است. آن‌ها افرادی نظری سولون⁴³ (558-640 پ.م)، پلوتارک⁴⁴، افلاطون (384-428 پ.م)، ارسسطو (322-382 پ.م)، گایوس (110-160 م) ژوستینین، امپراتور روم شرقی، (482-565 م) و برخی دیگر را به عنوان پایه‌گذاران حقوق انسانی نام بردند (مالوری، 1383). حال آن‌که قوانین ایران باستان سرشار از اندیشه‌های پسردوستانه‌ای است که به طور مستقیم از دین زرتشت الهام می‌گرفت⁴⁵. با وجودی که ظهور زرتشت به پیش از ساسانیان بازمی‌گردد، مصاديق خارجی دستورهای دینی او در دوره‌ی ساسانی تجلی عینی یافته است. رعایت و توجه به حقوق بشر را با اندکی تأمل می‌توان در دوران پادشاهی ساسانیان پیگیری کرد. پادشاهان ساسانی این موضوع را درک کرده بودند که موضوع حقوق بشر اساساً با منافع بین‌المللی مرتبط می‌شود؛ از این‌رو با نگاهی بر آثار برچایمانده از ساسانیان - نظیر نقش‌برجسته‌های دومین پادشاه این سلسله (شاپور اول) - درمی‌یابیم که ایشان با مراعات حقوق انسان‌ها، ولو هنگامی که اسیر شده‌اند (شکل‌های 4 و 5)، سعی بر نهادینه کردن این رفتار مدنی و انسانی داشته‌اند. یکی از این صحفه‌ها مربوط به پیروزی شاپور اول بر والریانوس امپراتور روم است (شکل 4). در این جنگ، شاهنشاه ایران پس از فتح شهرهای سوریه از جمله انتاكیه و کاپادوکیه، در نزدیکی الرها، والریانوس را شکست داد و وی را به همراه هزاران نفر از سپاهیانش به اسارت در آورد. به دستور شاپور برای نشان دادن این پیروزی عظیم بر امپراتور مقتدر غرب، نقش‌برجسته‌هایی بر صخره‌های سنگی فارس حجاری شد. همان‌گونه که در شکل شماره‌ی 4 دیده می‌شود، شاه با حفظ احترام امپراتور اسیر شده‌ی روم، تنها مچ او را به نشانه‌ی اسارت در دست راست خویش گرفته است⁴⁶. در پشت سر شاه، نقش کرتیر، موبد بزرگ زرتشتی، دیده می‌شود تا رفتار شاهنشاه با دشمنان اسیرش توسط عالی‌ترین مقام مذهبی کشور نیز تأیید شود. به تصویرکشیدن رفتارهای انسان‌دوستانه‌ی پادشاه در نقش‌برجسته‌ها نیز می‌توانست به تبلیغ و ترویج این مباحث در جوامع آن روزگار کمک کند.

شکل 4. نقشبرجسته‌ی پیروزی شاپور اول بر دو امپراتور روم: والرین که شاپور دست وی را به عنوان اسیر با دستان خود گرفته است و فیلیپ عرب که در مقابل او زانو زده است. در گوشه سمت راست نیز نیم‌تنهٔ فوکانی موبد بزرگ کرتیر مشاهده می‌شود - نقش‌رستم فارس (Herrmann, 1969: Pl. VIIA)

در نقشبرجسته‌ی مهم دیگری که پیروزی شاپور اول بر گردیانوس امپراتور روم را نشان می‌دهد (شکل 5)، شاهنشاه ایران در حال نوازش کردن سردار اسیرشده‌ی رومی است که برخی آن را والرین می‌دانند (برای اطلاعات بیشتر در مورد این نقشبرجسته بنگرید به Herrmann, 1969: 87-88). اگرچه در تشخیص پادشاه، اختلاف‌نظرهایی بین محققان است، صرف‌نظر از نام او، نقشبرجسته، الهام‌بخش رفتار اخلاق‌مدارانه‌ای است که شاهنشاه ساسانی نسبت به رقیب قدرتمند رومی از خود نشان می‌دهد. تردیدی نیست که این رفتار نیز در قالب دیدگاه جهان‌وطنی جای می‌گیرد، که یکی از مبانی اصلی آن اخلاقیات است. نقشبرجسته، همچنین تعلیم و تبلیغ رفتاری مدنی از سوی شاه ساسانی به ساکنان این سرزمین است.

شکل ۵. نقش بر جسته‌ی پیروزی شاپور اول که در زیر پاهایش گردیانوس امپراتور روم دیده می‌شود؛ سناخورها و افسران رومی در مقابل شاه ایستاده‌اند که یکی از آن‌ها زانو زده است و شاپور بر سر یکی از آن‌ها دست نوازن کشیده است (Herrmann, 1969: Fig. 10)

علاوه بر شواهد فرهنگی ملموس، منابع مکتوب بازمانده از عصر ساسانیان نیز در تشخیص اندیشه‌های سیاسی آنان راه‌گشا خواهد بود. اوستا⁴⁷، دینکرد، بُندھشن، دادستان دینیک، شکنند گمانیک ویچار، مینوی خرد، ارداویرافنامه، زادسپرم، شایست و ناشایست از کتب مذهبی ساسانیان هستند که درباره‌ی تفکرات انسان نسبت به هستی و همنوعانش مطالبی را در خود جای داده‌اند. از این میان، اوستا را می‌توان دایره‌المعارفی از مباحث مذهبی، فلسفی و حکمی، طب و نجوم به حساب آورد (Kellens, 2011: 32-33). به علاوه، کتب غیرمذهبی نظیر کارنامه‌ی اردشیر پاپکان، شهرهای ایران، آیین‌نامک، گاهنامک، نامه‌ی تنسر، درخت آسوریک و داستان خسرو کواتان ریدک، یادگار زرایران و نمونه‌های بسیار دیگری را - که در آن‌ها به شرح حال شاهان، شرح جنگ‌ها، فلسفه، هنر، ورزش، شهرهای ایران، تشکیلات دولت و سیاست‌های کشورداری پرداخته شده است (سامی، 1388-144) - نیز مفید

خواهند بود. بی‌تردید اطلاق نام «یرانشهر» که برای اولین بار در منابع مکتوب ساسانی به سرزمین‌های تحت حاکمیت شاهان این سلسله نهاده شده است را نیز می‌توان شاهدی بر تلاش آن‌ها در اجرای اندیشه‌ی جهانی‌سازی محسوب داشت. در اوستا واژه‌ی «یران»، به عنوان «نام سرزمین اسطوره‌ای آریاییان» آمده است که در دوران اردشیر پاپکان، به صورت اسم بر جغرافیایی زیر حاکمیت ساسانیان گذاشته شد. مفهوم «یرانشهر» و «یران»، پیش‌تر کاربردی مذهبی داشته و سپس شکلی سیاسی به خود گرفته و در مفهوم مجموعه‌ای جغرافیایی از سرزمین‌ها به کار رفت (Daryae, 2008).

5. نتیجه‌گیری

موضوع مورد بحث در این نوشتار، روشن ساخت که امپراتوران ساسانی، فرمانروایانی مقتدر بودند که با بهره‌گیری از تعالیم الهی زرتشت، اندیشه‌ی جهان‌وطنی و جهانی‌شدن در دنیا باستان را به منصه‌ی ظهور گذاشتند. انتخاب آیین زرتشتی به عنوان دین رسمی در زمان ساسانیان، سبب شد که درپی وحدت سیاسی، وحدت دینی ایران نیز تضمین شود و دین زرتشت توانست با اتکا به قدرت سیاسی، ساختار اجتماعی ساکنان این سرزمین را نیز در قبصه‌ی خود درآورد. تأکید حاکمیت سیاسی بر اجرای دقیق سازمان اجتماعی مورد حمایت روحانیان زرتشتی، سبب به ظهور نارضایتی‌هایی در کشور شد، که این مبحث را به نوشتاری دیگر واگذار خواهیم کرد. اگرچه هم‌زمان در روم نیز اندیشه‌ی جهان‌وطنی توسط رواقیون شکوفا شده بود، این ساسانیان بودند که در حد فاصل قرن دوم تا ششم میلادی با انگاره‌ی وحدت سیاسی - مذهبی اندیشه‌های جهانی‌سازی را عملی ساخته و به اجرا درآورند. شواهد باستان‌شناسانه، که گاه در این نوشتار به آن استناد شد، نشان می‌دهد که فرمانروایان ساسانی با استفاده از نمادها و سمبل‌هایی بر روی سکه‌ها، مهرها، ظروف، منسوجات، معماری و دیگر مواد و آثار فرهنگی سعی بر انتقال پیام و آشنا نمودن دیگر ملل با جهان‌بینی، اساطیر و اندیشه‌های فلسفی خود داشته‌اند.

همانطور که آورده شد، یکی از ابزارها و عوامل اصلی برای عملی نمودن اندیشه‌ی جهان‌وطنی، مذهب و اخلاق‌مداری است. نقش‌برجسته‌های مورد مطالعه، کتبه‌ها و دیگر

امپراتوران ساسانی پیشگامان جهانی‌سازی: ... حسن کریمیان و همکار

مدارک مکتوب تأیید نمودند که ساسانیان با اسرای خود رفتاری بزرگمنشانه و انسانی داشته‌اند. این‌گونه رفتار علاوه بر تبیین روحیه‌ی والا و فرهنگ‌مدار، بیانگر انتقال اندیشه‌های اخلاقی‌مدارانه در این دوره و تبلیغ این‌گونه رفتارهای انسانی است و از مبانی اصلی اندیشه‌ی جهان‌وطنی به‌شمار می‌آید. این شواهد آشکارا بیانگر وجود اندیشه‌ی جهان‌وطنی در دوره‌ی ساسانی است. تأکید بر این اندیشه را در کتبیه‌های برجای مانده از شاهان ساسانی که خود را زاده ایزدان و شاهنشاه ایرانیان و غیرایرانیان معرفی می‌کنند، قابل پیگیری است.

به‌علاوه، همانگونه در این این نوشتار، بحث شد، ادیان توحیدی، بهویژه آن‌هایی که دارای کتاب داشته‌اند - را می‌توان شکل‌های آغازین اندیشه‌ی جهانی‌شدن دانست؛ زیرا در ذات خود مؤثرترین عوامل در ایجاد تفکرات جهان‌وطنی و به‌وجود آمدن جهانی واحد از دیدگاه فضایل اخلاقی و فرهنگ را دارند. این اندیشه، که رسمی‌شدن دین زرتشت به‌نحو مؤثری می‌تواند در ایجاد جهان‌وطنی تأثیرگذار باشد، قطعاً بهصورت آگاهانه ازسوی شاهان ساسانی، فیلسوفان و اندیشمندان مذهبی و سیاسی این دوره (نظری تنسر، کرتیر، آذربد مهراسبندان، بزرگمهر، مهرنرسه و برخی بزرگان دیگر) تعقیب شد. هرچند که شواهد باستان‌شناسی و تاریخی، بیانگر تأکید ساسانیان بر اندیشه‌ی جهان‌وطنی دینی بر بنیان وحدت سیاسی و وحدت مذهبی است، در کفر فلسفه‌ی چراجی این موضوع که زرتشتی‌گری به‌عنوان دین رسمی انتخاب شد و با تفکرات فلسفی جهان‌وطنی شکوفا شده در امپراتوری روم توسط روایيون چه ارتباطی داشته است، نیازمند جست‌وجوی بیشتر در منابع مکتوب باقی‌مانده از دوره‌ی ساسانیان است که خود نوشتاری دیگر می‌طلبد.

سپاس‌گزاری: از اساتید گرانقدر دانشکده‌ی حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، آقایان دکتر عالم و دکتر متقی به‌سبب راهنمایی‌ها و معرفی منابع و ایده‌های مرتبط با این نوشتار صمیمانه سپاس‌گزاریم. همچنین از خانم مصلی، مسئول کتابخانه‌ی مرکز مطالعات عالی بین‌المللی دانشکده‌ی حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران برای در اختیار قراردادن منابع و همراهی نویسنده‌گان، تشکر می‌کنیم.

پی‌نوشت‌ها

1. Andre Gunder Frank
2. Graham Thompson
3. Roland Robertson
4. Robert H. Jackson
5. Global
6. Globalize
7. Globalism
8. Globalization
9. avid Held
10. McGrew
11. Robert Keohane
12. Josef Nye
13. Ohmae
14. Kent Waltz
15. Robert Gilpin
16. Stephen Krasner
17. Graham Thompson
18. Samir Amim
19. Immanuel Wallerstein
20. Anthony Giddens
21. Martin Albrow
22. Jan Aart Scholte
23. Internationalization
24. Liberalization
25. Westernization
26. Deterritorialization
27. Elizabeth King
28. Transference
29. Transformation

Transcendence 30

:این واژه به معنای سلطه، برتری و تفوق است.

32. اندیشه جهان‌وطنی (Cosmopolitanism) پس از به قدرت رسیدن اسکندر - با دیدگاه امپراتوری‌سازی - باعث ازین

رفتن استقلال دولت شهرهای یونان - در چارچوب مدنیه‌ی آزاد - شد. در این دیدگاه، شهرهای آزاد و دولت‌شهرها در یک کل بزرگ‌تر مستهلك شدند.

33. Cosmopolitanism

34. World Government

35. Thomas Luckmann

36. نحلهای از تفکر فلسفی یونان باستان است که توسط زنون اهل کیتیون چزیره‌ی قبرس (342-270 پ.م) بنیان‌گذاری شد.

فلسفه‌ی رواقیون به طور کلی، این بوده است که دانا (خردمند) باید در شهر زندگانی کند؛ اما شهر او محدود به دیوار و مرز نیست و این شهر خدامی که حقیقت و دادگری در آن فرمانروایی می‌کند، خود جهان است؛ جهان شهر خداست و خردمند باید بکوشد حق و دادگری در این شهر برقرار شود (بیین، 1377: 228-230).

37. رواقیون نیز همانند زرتشیان به خدامی یگانه‌ای که در آتش ازلی نمایان می‌شد، عقید، داشتند. آتشی که از آن، همه‌چیز جهان و از جمله روان انسان، که به عقیده‌ی برخی از آن‌ها جاودانی است، به وجود آمده است (بیین، 1377: 228-230).

امپراتوران ساسانی پیشگامان جهانی‌سازی: ... حسن کریمیان و همکار

38. وجود آتشکده‌ی نیمه چلیپا در محوطه‌ی نوشیجان تپه در پاتزده کیلومتری غرب ملایر، که متعلق به عصر ماده‌است، نشان دهنده‌ی این واقعیت است که دین زرتشت در سده‌های آغازین هزاره‌ی اول پ.م رونق داشته است (Stronach and Roaf, 2007: 55).
39. آیین به شیوه‌ی مناسب و مطلوب و راه و روشه که به شیوه‌ای خاص و از پیش تعیین شده انجام می‌شود، گویند (انوری، 1381 (جلد یکم): 201-200). ذکر معین نیز در فرهنگ لغت خویش، شریعت، مذهب و کیش را، هم‌معنی با آیین می‌داند (معین، 45: 1381).
40. شاید بتوان انتخاب دین مسیحیت به عنوان دین رسمی توسط کنستانتین کبیر پادشاه روم را از عوامل موثر در رسمیت دین زرتشت دانست (ثلاثی، 15-16: 1380).
41. شایان ذکر است که در مدت بیش از چهار قرن حکمرانی این سلسله پیروان مذاهی نظریز زوروانیان، کیومرثیان، مانویان، مزدکیان، بوداییان، برهمتان، اهل نصارا و یهودیت نیز در ایران ظاهر گشتند (ایران ناس، 1382)، و گاه، آن گونه که در کبیه کرتیر - موبید بزرگ زرتشتی - در فارس آمده است مورد آزار و اذیت نیز قرار گرفتند، (بنگرید به کولسینف، 2537-226).
42. دریابی، 1381: 147؛ 1374: 159-160؛ 1374: 98 و صدیقی، 1376: 81.
43. برای نمونه، قولانی که خداوند بر حضرت موسی (1500 یا 1300 پ.م) نازل نموده و وی در اسفار پنج گانه آن‌ها را برای قوم بنی اسرائیل تشریح کرده است، یکی از قدیم‌ترین متن‌ون در ارتباط با حقوق انسان‌ها است (مالوری، 1383: 20).
44. ایشان به عنوان بنیان‌گذار مردم‌سالاری شناخته شده است.
45. مبانی حقوق عهد ساسانی، کتاب اوستا و تقاضیر آن و اجماع «لیکان»، یعنی مجموعه فتوه‌های علمای زرتشتی بوده‌اند. به‌منظور انطباق مقررات مدنی و جزای اوستا با نیازهای جامعه، پادشاهان با صدور فرامین و وضع مقررات آن‌ها را بهبود می‌بخشیدند (حمدی، 1346: 94). علاوه بر اوستا، ماتیکان هزار دایستان را می‌توان یکی از منابع اصلی حقوق مدنی و جزای دوره ساسانی بهشمار آورد (کریستینس، 218: 1388).
46. شاید واژه‌ی مچ‌گیری که امروزه در ادبیات فارسی معمول است نیز به معنای تسلیم کردن و سلطه بر فرد مقابل به کار می‌رفته است.
47. اوستا از قدیم‌ترین کتب مذهبی پس از تورات و ریگ‌واداست که به‌وسیله‌ی تسر، موبید بزرگ زمان اردشیر اول، گردآوری شد و در زمان شاپور دوم، اوستای جمع‌آوری شده زیر نظر موبید بزرگ آذرید مهراسبندان تأیید شد (کریستینس، 1388: 100).

منابع

الف) منابع پارسی

- احمدی، اشرف (1346). قانون و دادگستری در شاهنشاهی ایران باستان. تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و هنر.

- افتخارزاده، محمود رضا، ناث، ر، گلزاری‌پر (1371). اسلام در ایران؛ نهضت مقاومت ملی ایران علیه امویان و عباسیان. مترجمان محمود رضا افتخارزاده و محمدحسین عضدانلو.
- چاپ اول. تهران: مؤسسه‌ی نشر میراث‌های تاریخی ایران و اسلام.
- انوری، حسن (سرویر استار) (1381). فرهنگ بزرگ سخن. هشت مجلد. تهران: انتشارات سخن.
- بایرناس، جان (1382). تاریخ جامع ادیان. ترجمه‌ی علی‌اصغر حکمت. چاپ سیزدهم. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- پیین، ژان (1377). «لوگوس». مجله‌ی نقد و نظر. سال چهارم، شماره‌ی سوم و چهارم: صص 226-241.
- پروین، خیرالله (1387). «حقوق بشر و تأثیر آن بر حاکمیت ملی دولت‌ها». فصلنامه‌ی حقوق. مجله‌ی دانشکده‌ی حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، دوره‌ی 38، شماره‌ی 4: صص 111-135.
- ترنر، برایان (1385). «فضیلت جهان‌وطنه؛ دین در عصر جهانی شدن». ترجمه‌ی مجتبی کرباسچی، حمید پورنگ و حامد حاجی حیدری. مجله‌ی راهبرد یاس. شماره‌ی 8: صص 205-240.
- تنسر (1311). نامه‌ی تنسر هیربدان هیربد اردشیر پاپکان به چشنه‌سف شاه و شاهزاده‌ی پذشخوارگر (فدویارگر). ترجمه‌ی از پهلوی به عربی بقلم ابن مقنع. ترجمه‌ی از عربی به فارسی بقلم ابن اسفندیار. به‌سعی و تحقیق مجتبی مینوی. تهران: مطبعه‌ی مجلس.
- ثلاثی، محسن (1380). جهان ایرانی و ایران جهانی. چاپ دوم. تهران: انتشارات نشر مرکز.
- جکسون، رابرت اچ. (1388). «تکامل جامعه‌ی بین‌المللی». در جهانی شدن سیاست: روابط بین الملل در عصر نوین (زمینه‌ی تاریخی، نظریه‌ها، ساختارها و فرایندها). به کوشش جان بیلیس و استیو اسمیت. ترجمه‌ی ابوالقاسم راه‌چمنی و دیگران. تهران: انتشارات مؤسسه‌ی فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران: صص 93-124.

امپراتوران ساسانی پیشگامان جهانی‌سازی: ... حسن کریمیان و همکار

- رمضانزاده، عبدالله و حیدرعلی مسعودی (1388). «جستاری نظری پیرامون جهانی شدن و امپراتوری‌سازی و رابطه‌ی دو مفهوم». *فصلنامه‌ی سیاست*. مجله‌ی دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دوره‌ی 39، شماره‌ی 2: صص 109-128.
- رنجبریان، امیرحسین (1373). «تأملی بر حقوق بشر». *راهبرد*. شماره‌ی 4: صص 137-164.
- زرین‌کوب، عبدالحسین و روزبه زرین‌کوب (1381). *تاریخ ایران باستان* (4): تاریخ سیاسی ساسانیان. چاپ دوم. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
- دریابی، تورج (1381). *سقوط ساسانیان*. ترجمه‌ی مسعود اتحادیه (نظام مافی) و فرحتاز امیرخانی حسینکلوا. تهران: تاریخ ایران.
- دیاکونوف، میخائیل میخائیلوفیچ (1351). *اشکانیان*. ترجمه‌ی کریم کشاورز. چاپ دوم. تهران: انتشارات پیام.
- سازمان نقشه‌برداری کشور (1378). *اطلس تاریخ ایران*. تهران: سازمان نقشه‌برداری کشور.
- سامی، علی (1388). *تمدن ساسانی*. دو مجلد. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
- سرفراز، علی‌اکبر و فریدون آورزمانی (1387). *سکه‌های ایران از آغاز تا دوران زندیه*. چاپ ششم. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
- سلیمی، حسین (1384). *نظریه‌های گوناگون درباره‌ی جهانی شدن*. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
- شبیمان، کلاوس (1383). *تاریخ شاهنشاهی ساسانی*. ترجمه‌ی فرامرز نجد سمعی. تهران: انتشارات پژوهشکده‌ی گویشن.
- شولت، جن آرت (1388). «جهانی شدن سیاست». در *جهانی شدن سیاست: روابط بین الملل در عصر نوین (زمینه تاریخی، نظریه‌ها، ساختارها و فرایندها)*. به کوشش جان بیلیس و استیو اسمیت. ترجمه‌ی ابوالقاسم راه چمنی و دیگران. تهران: انتشارات مؤسسه‌ی فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران: صص 47-90.

- صدیقی، خلامحسین (1376). *جنبش‌های دینی ایرانی در قرن‌های دوم و سوم هجری*. چاپ اول. تهران: انتشارات پاژنگ.
- کاپلستون، فردریک (1388). *تاریخ فلسفه: یونان و روم*. ترجمه‌ی سید جلال الدین مجتبوی. جلد اول. چاپ ششم. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی و انتشارات سروش.
- کریستینسن، آرتور (1388). *ایران در زمان ساسانیان*. ترجمه‌ی رشید یاسمی. ویراسته‌ی حسن رضایی باغبیدی. چاپ ششم. تهران: صدای معاصر.
- کریمیان، حسن (1386). «هویت کالبدی و بصری شهرهای ساسانیان». در *مجموعه مقالات سومین کنگره‌ی تاریخ معماری و شهرسازی*. جلد پنجم. تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور: صص 539-556.
- کلارک، یان (1382). *جهانی شدن و نظریه‌ی روابط بین الملل*. ترجمه‌ی فرامرز تقی‌لو. تهران: انتشارات وزارت خارجه.
- کولسینف، آ. (2537). *ایران در آستانه‌ی یورش تازیان*. ترجمه‌ی محمد رفیق یحیایی. چاپ دوم. تهران: انتشارات آگاه.
- گل محمدی، احمد (1380). *جهانی شدن، هویت، فرهنگ*. چاپ اول. تهران: نشر نی.
- گیرشمن، رومن (1379). *ایران از آغاز تا اسلام*. ترجمه‌ی محمد معین. چاپ دوازدهم. شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- مالوری، فیلیپ (1383). *اندیشه‌های حقوقی*. ترجمه‌ی مرتضی کلانتریان. تهران: نشر آگه.
- محمدی، محمد (1374). *فرهنگ ایران پیش از اسلام و آثار آن در تمدن اسلامی و ادبیات عربی*. چاپ سوم. تهران: انتشارات توسع.
- محمدی ملایری، محمد (1379). *تاریخ و فرهنگ ایران در دوران انتقال از عصر ساسانی به اسلامی*. جلد سوم. چاپ اول. تهران: انتشارات توسع.
- مشیرزاده، حمیرا (1386). *تحول در نظریه‌های روابط بین الملل*. چاپ سوم. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
- معین، محمد (1381). *فرهنگ فارسی معین*. به کوشش عزیزالله علیزاده. یک مجلد. چاپ اول. تهران: انتشارات ندا.

- موسوی، ابوالحسن (1374). «بحثی پیرامون برخی از علل انقراض دولت ساسانی». *مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز*. دوره‌ی دهم، شماره‌ی 2: صص 98-103.
- موسوی کوهپر، سیدمهדי و حمیده یسن‌زاده (1390). «بازتاب نمادین ایزد مهر بر ظروف مدلایون ساسانی (با تکیه بر اسطوره گیاه زاینده)». *پژوهش انسان‌شناسی ایران*. سال 1، شماره‌ی 2: صص 163-183.
- نفیسی، سعید (1383). *تاریخ تمدن ایران ساسانی*. به اهتمام عبدالکریم جربزه‌دار. چاپ اول. تهران: انتشارات اساطیر.
- والرشتاین، امانوئل (1377). *سیاست و فرهنگ در نظام متحول جهانی (ژنوپلیتیک و ژئوکالچر)*. ترجمه‌ی پیروز ایزدی. تهران: نشر نی.
- Appiah, K. A. (1997). “Cosmopolitan Patriots”. *Critical Inquiry*. Vol. 23. No. 3. Pp. 617-639.
 - Appiah, K. A. (2010). *Cosmopolitanism: Ethics in a World of Strangers (Issues of Our Time)*. WW Norton.
 - Albrow, M., & King, E. (Eds.). (1990). *Globalization, Knowledge and Society: Readings from International Sociology*. SAGE Publications Limited.
 - Amin, S. (1993). “The Ancient World System Vs. The Modern Capitalist World System”. [In:] *The World System Five Hundred or Five Thousand*. A. G. Frank (ed.). New York: Routledge.
 - Amin, S. (1996). “The Challenge of Globalization”. [In:] *Review of International Political Economy*. Vol. 2.
 - Bartelson, J. (2000). “Three Concepts of Globalization”. *International Sociology*. Vol. 15. No. 2. Pp. 180-196.
 - Bledsoe, R., Boczek, B. (1987). *The International Law Dictionary*. ABC, Cho, California.
 - Chase-Dunn, C. (2003). “Globalization from Below: Toward a Collectively Rational and Democratic Global Common wealth”. *Globalization: Critical Perspectives*. Pp. 29-53.

- Daryaei, T. (1999). *The Fall of the Sasanian Empire and the End of Late Antiquity: Continuity and Change in the Province of Persis*. Ph.D Dissertation in History, University of California. Los Angeles.
- Daryaei, T. (2008). “The Political History of Ērānshahr (224-651 CE)”. *e-Sasanika*. No. 2. Irvine: University of California.
- Frank, A. G. (1998). *Reoriented: Economic Globalization in Asian Age*.
- Frank, A. G., & Thompson, W. R. (2006). “Early Iron Age economic expansion and contraction revisited”. *Globalization and Global History*. Pp. 139-162.
- Gamble, A. (1995). “The New Political Economy”. *Political Studies*, Vol. 43. Issue 3. Pp. 516-530.
- Harvey, D. (1989). *The Condition of Post Modernity*. Oxford, Black well.
- Held, D. (1999). *Global Transformations: Politics, Economics and Culture*. Stanford University Press.
- Held, D. (2002). “Cosmopolitanism: Ideas, Realities and Deficits”. *Governing globalization*. Pp. 305-324.
- Held, D., McGrew, A. (2007). “Introduction: Globalization at Risk?”. [In:] *Globalization Theory: Approaches and Controversies*. David Held and Antony McGrew (eds.). Cambridge: Polity Press.
- Herrmann, G. (1969). “The Darabgird Relief: Ardashir or Shahpur? A Discussion in the Context of Early Sasanian Sculpture”. *Iran*. Vol. 7. Pp. 63-88.
- Huff, D. (2004). “Iran in Sasanian and Medieval-Islamic Period”. [In:] *Persiens Antike Pracht*. Pp. 416-439.
- Karimian, H. (2008). “Iranian Society in the Sasanian period”. [In:] *Current Research in Sasanian Archaeology, Art and History*. Kennet, D & L Paul (eds.). UK. BAR International Series 1810. Pp. 99-106
- Karimian, H. (2010). ‘Cities and Social Order in Sasanian Iran-the Archaeological Potential’. *Antiquity*, Antiquity Publication Ltd, Vol. 84. Issue 324. Pp. 453-466.

- Keall, E. J. (1994). “How Many Kings did the Parthian King of Kings Rule?”. *Iranica Antiqua*. Vol. 29. Pp. 253-272.
- Kellens, J. (2011). “AVESTA: the Holy Book of the Zoroastrians”. [In:] *Encyclopaedia Iranica*. E. Yarshater (ed.). Vol. III. Fasc. 1. Pp. 35-44.
- Luckmann, T. (1988). “Religion and Modern Consciousness”. *Zen Buddhism Today*. Vol. 6. Pp. 11-22.
- Moussavi Kouhpar, M., Taylor, T. (2008). *A Metamorphosis in Sasanian Silverwork: The Triumph of Dionysos*. Oxford: Durham University.
- O'Rourke, K. H., & Williamson, J. G. (2002). “When did Globalisation Begin?”. *European Review of Economic History*. Vol. 6. No. 1. Pp. 23-50.
- Neusner, J. (1963). “Parthian Political Ideology”. *Iranica Anitiqua*. Vol. 3. Pp. 40-59.
- Roaf, M. (1998). “Persepolitan Echoes in Sasanian Architecture: Did the Sasanian Attempt to Recreate the Achaemenid Empire?”. [In:] *The Art and Archaeology of Ancient Persia*, V. Sarkhosh-Curtis et al. (eds.). London. Pp. 1-7.
- Robertson, R. (1992). *Globalization: Social Theory and Global Culture*. Vol. 16. SAGE Publications Limited.
- Shahbazi, A, Sh. (2001). “Early Sasanians’ Claim to Achaemenid Heritage”. *Name-ye Iran-e Bastan*. Vol. 1. No. I. Pp. 62-73.
- Stronach, D. & M. Roaf (2007). *The Major Buildings of the Median Settlement*. London.
- Thompson, G. (1999). “Introduction: Situating Globalization”. *International social science Journal*. Vol. 51. No. 160. Pp. 139-152.
- Whight, M. (1977). “The States-System of Hellas”. [In:] *Systems of States*. M. Whight (ed.), Leicester, Leicester University Press. Pp. 46-72.
- Wiesehöfer, J. (1986). “ARDAŠIR I i. History”. [In:] *Encyclopaedia Iranica*. E. Yarshater (ed.).